

Nr 367.

Av herr **Lauren**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 20, angående försvarsväsendets ordnande.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 20 är föreslaget beträffande förrådsförvaltarna vid truppförbanden, att dessa skola överföras till respektive förbands stater (sid. 205). Därjämte föreslås med hänsyn till önskvärdheten av möjlighet till förflyttning i förekommande fall, att lönerna för de sålunda till truppförbandet överförda förvaltarna göras rörliga i form av arvode, utgörande löneskillnad mellan lönegrad Uo. 3 och Uo. 4.

Överflyttningen till truppförbandsstat av vederbörande förrådsförvaltare och beställningens rekryterande med lämpligaste bland fanjunkarna (styckjunkarna) inom förbandet torde säkerställa en god rekrytering av denna för försvaret viktiga kår. Det värde, som tillmätes kåren, är också i propositionen särskilt utmärkt genom förslaget om en för denna kår ensamt fastställd högre tjänsteställning — sekundlöjtnant.

Genom rekrytering ur fanjunkaregraden, således ur en personalgrupp, som under en lång väl vitsordad tjänstgöring gjort sig väl kvalificerad för befattningen genom visad praktisk förmåga, samvetsgrannhet och ärlighet, torde sålunda de bästa garantier kunna vinnas för ett gott urval.

Det synes då icke konsekvent att med detsamma som befattningen värdesättes högre än övriga befattningar inom sekundofficerskåren avsevärt försämrade avlönings- och pensionsförhållandena för denna personal genom införandet av rörliga löner. Det kan icke vara lämpligt att göra denna den viktigaste av underofficersbefattningarna i lönehänseende likvärdig med arvodistbefattning.

Frånsett kravet på att förrådsförvaltare lämpligast bör besitta minst samma säkerhet beträffande beställning och lön som övriga på aktiv stat varande beställningshavare, och vilket ensamt kan skapa den nödvändiga tryggheten och självständigheten i som utom tjänsten, låter sig icke med nu föreslagen anordning med arvode en förflyttning ordnas efter det beställningshavaren fyllt 50 år. Pensionsåldern för fanjunkare inträder nämligen vid denna ålder, för en förvaltare däremot vid 60 år.

Skulle det då till exempel anses nödigt att göra en förflyttning av en förvaltare vid truppförbandet, då denne fyllt 55 år, uppställer sig frågan, huru det skall förfaras med denne. Såsom trupptjänstgörande kan han icke återföras, enär pensionsåldern för honom såsom fanjunkare inträtt redan för 5 år sedan. Pensioneras kan han icke såsom förvaltare förrän vid 60 år. Återstår då såsom enda tänkbara möjligheten att pensionera

honom såsom fanjunkare, vilket emellertid ur individens synpunkt är både obilligt och orättvist, helst han väl framdeles kommer att få inbetala större pensionsavgifter till pensionskassorna.

Den nu föreslagna anordningen med rörliga löner torde medföra, att avsikten med överförandet till truppförbandets stater av förrådsförvaltarebeställningarna, vilken var att tillförsäkra denna kår ett förstklassigt material, kommer att förfelas. Sannolikt kommer det att visa sig svårt att under så osäkra förhållanden rekrytera förvaltarebeställningarna med de lämpligaste personerna.

Riktigast torde därför vara, att förrådsförvaltarnas löner på truppförbandens stater göras fasta med lön i Uo. 4 lönegrad. Farhågorna för svårigheter med omplacering torde för framtiden efter föreslagen överföring av förvaltarna på truppförbandsstat visa sig tämligen överflödiga. I de fall, där omplacering är ofrånkomlig, torde denna kunna ske inom de 11 befattningar, som finnas uppförda på intendenturkårens stat, således efter i huvudsak samma system som hittills praktiserats. Omläggningen av rekryteringsystemet för förvaltarnas rekrytering torde för övrigt medföra all önskvärd säkerhet för att endast fullt kvalificerade beställningshavare överföras till posten såsom förrådsförvaltare.

Den ändring, som här nedan föreslås, föranleder ingen kostnadsökning.

På grund härav hemställs, att riksdagen med ändring av Kungl. Maj:ts proposition nr 20 måtte besluta,

att förrådsförvaltares avlöning skall såsom hittills utgå efter löneplan för underofficerare i 4:e lönegraden.

Stockholm den 23 februari 1924.

Erik Laurén.